

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 11.

1 listopada 1920.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

OKÓLNIKI:

Okólnik № 288/U/20 w przedmiocie wykonania rekwizycji zagranicznych	Str. 218
---	-------------

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 9/S/20 w przedmiocie bezterminowego urlopowania ochotników-szeregowych	220
---	-----

Pismo okólne № 13/A/20 w przedmiocie udzielenia pracownikom państwowym zwrotnego zasiłku	221
--	-----

Pismo okólne № 14/S/20 w przedmiocie bezterminowego urlopowania wszystkich szeregowych-ochotników poza rocznikami 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901.	222
--	-----

Pismo okólne № 15/S/20 w przedmiocie niezwłocznego bezterminowego urlopowania poborowych rocznika 1893 i 1894 niewcielonych, jak i tych, którzy zostali już wcieleni do oddziałów zapasowych, znajdujących się na terenach D. O. G. i podległych mu	223
---	-----

Pismo okólne № 17/A/20 w przedmiocie wpisowego za dzieci niezamożnych pracowników państwowych.	224
Pismo okólne № 18/A w przedmiocie wykazania sum kredytu niezbędnego na wydatki osobowe w 1921 r.	230

ZAWIADOMIENIA:

Lista znawców, wpisanych na listę w sądzie apelacyjnym we Lwowie, do oceniania większych posiadłości rolnych i lasowych i realności przemysłu górniczego.	224
Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministra Sprawiedliwości.	225

ADWOKATURA:

a) Okrąg Izby Adwokackiej w Warszawie.	225
b) Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie.	228
c) Okrąg Izby Adwokackiej w Samborze.	229
d) Okrąg Izby Adwokackiej w Przemyślu.	229
Sprostowanie.	229

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIK № 288/U/20

w przedmiocie

wykonania rekwizycji zagranicznych.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych w Warszawie i Lublinie i do Panów Prezesów Sądów Okręgowych w tychże okręgach apelacyjnych.

Wykonanie rekwizycji zagranicznych w sądach b. zaboru rosyjskiego natrafia na przeróżne trudności, które powodują, że dość znaczna część tych rekwizycji nie zostaje wykonaną.

W sprawach, w których nie podano dokładnie bliższego adresu przesłuchać się mającego świadka lub wymieniono jedynie nazwę miejscowości bez bliższego wskazania mieszkania, sądy zwracają rekwizycję niewykonaną, nie odnosząc się do właściwej władzy administracyjnej o wskazanie bliższego adresu świadka.

Postępowanie to nie jest zgodne z zasadami przyjętymi w międzynarodowym obrocie prawnym, wedle których sąd rekwirowany winien

z urzędu przedsięwziąć wszystkie środki, stojące do jego dyspozycji, aby rekwizycja była wykonaną. Art. 11 konwencji haskiej z 17 lipca 1905 r. (Zb. pr. i rozp. № 89/1909 p. 714) wymienia wyraźnie przyczyny, dla których sąd rekwirowany uchylić się może od wykonania rekwizycji. Art. 12 postanawia, że sąd, do którego sprawę mylnie skierowano, musi nawet z urzędu przesłać pismo rekwizycyjne do sądu właściwego; odnosi się to do wypadku, gdyby się okazało, że świadek mieszka w innym okręgu sądowym.

Ale także sprawy, w których adresy świadków podano z całą dokładnością, nie dochodzą do załatwienia. Bardzo często sądy zwracają rekwizycje niewykonane, powołując się na przepis art. 91, względnie 383 u. p. c. z powodu, że świadek, którego przesłuchać należało, mimo dwukrotnego wezwania pod grzywną w sumie po 25 rb. do sądu się nie zjawił. Że taka przyczyna niewykonania rekwizycji nie może być zrozumianą przez sąd zagraniczny i kompromituje nas wobec zagranicy, nie ulega wątpliwości.

W sprawach niespornego sądownictwa spadkowego odmawiają niektóre sądy wszelkiej pomocy prawnej, motywując swoje opozycyjne stanowisko tem, że według ustaw obowiązujących w Królestwie Polskiem „inicjatywa przy dochodzeniu praw spadkowych należy wyłącznie do spadkobierców” i że „prawo tutejsze nie przewiduje formy załatwienia dla takich czynności, które wogóle wcale nie są przewidziane.”

W stosunkach międzynarodowego obrotu prawnego pewne kolizje ustawodawstw muszą zawsze zachodzić, ponieważ każde z państw rządzi się własną (od innych odbiegającą) ustawą postępowania cywilnego. Obowiązkiem państw, dążących do współżycia prawnego z innymi państwami, jest właśnie kolizje takie łagodzić, i żądanej pomocy prawnej, o ile ona tylko ustawami krajowymi nie jest wprost zakazaną, nie odmawiać. Sąd rekwirowany spełnia bowiem żadaną czynność nie dla swego użytku, lecz dla sądu rekwirującego, wskutek czego może ją przedsięwziąć, choćby ona według ustaw obowiązujących w sądzie rekwirowanym była nieważną lub pozbawioną skuteczności prawnej. Dlatego też uznano, że konwencja haska z r. 1905 winna mieć zastosowanie także w sprawach postępowania niespornego, iakkolwiek ustawodawstwu niektórych państw konwencyjnych sądownictwo niesporne wcale nie jest znane.

Tem mniej zaś wolno uzasadniać odmowę wykonania rekwizycji tem, że wedle ustawodawstwa, obowiązującego w sądzie wezwanym do przedsięwzięcia odnośnej czynności prawnej wymagany jest wniosek strony interesowanej. Art. 11 ust. 1 konw. haskiej postanawia bowiem wyraźnie, że sąd rekwirowany wykonać ma rekwizycję, tak jakby istniał w tym względzie wniosek strony interesowanej. Przez to ustalono w międzynarodowych stosunkach obrotu prawnego zasadę postępowania z urzędu.

Zasady powyższe muszą być przez sądy z całą ścisłością przestrzegane, jeżeli chcemy mieć pretensję do współżycia prawnego z innymi cywilizowanymi narodami.

Obecnie zamierzone jest przystąpienie Państwa Polskiego do konwencji haskiej, w przedmiocie pomocy prawnej.

Jeżeli jednak sądy polskie będą bez słusznych przyczyn odmawiały sądom zagranicznym pomocy prawnej, to narazimy się na to, że któreś z państw konwencyjnych przeciw przyjęciu Polski do konwencji haskiej założy protest i że protest ten będzie niestety uzasadniony.

Wobec tego proszę Pana Prezesa o wyjaśnienie właściwym sądom, iż przy wykonywaniu rekwizycji zagranicznych koniecznym jest stosowanie następujących zasad:

1. Władze sądowe stosują narazie w drodze analogji przepisy konwencji haskiej z dn. 17 lipca 1905 r. w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych (Zb. pr. i rozp. № 89/1909 poz. 714).

2. Wszelkie żądania sądów zagranicznych, nie przekraczające zakresu powyższej konwencji, powinny być wykonywane, jeśli ich wykonanie nie jest przez ustawy krajowe zakazane.
3. Niewłaściwie skierowane zlecenia sądów zagranicznych należy niezwłocznie przesyłać właściwemu sądowi lub urzędowi.
4. O wypadkach, kiedy zlecenie nie może być wykonane, władze, od których żądanie pochodzi, muszą być niezwłocznie powiadomione.
5. Dla odnalezienia świadka, którego adres jest wskazany niedość ściśle, sądy krajowe winny zwracać się do właściwej władzy administracyjnej.
6. Aby skutecznie zapobiedz uchylaniu się świadków od stawienia, sądy powinny zwrócić szczególną uwagę na bezwzględne i szybkie ściąganie nakładanych grzywien.

Warszawa, dnia 15 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

PISMO OKÓLNE № 9/S/20

w przedmiocie

bezterminowego urlopowania ochotników szeregowych.

Do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Pierwszego Prokuratora przy tymże Sądzie, Prezesów sądów apelacyjnych, okręgowych, Prokuratorów przy tychże sądach, Dyrektorów okręgowych dyrekcji więziennych

Ministerstwo Spraw Wojskowych (Oddział I. Sztabu, Sekcja Poborowa i Uzupelnień) oznajmiło pismem z dnia 9 października 1920 r. L. dz. 2668 taj. 1023/20/I, że rozkazem tej samej daty, wydanym do Dowództw Okręgów Generalnych, poleciło niezwłocznie bez prawa do poborów (żołdu) bezterminowo urlopować:

1. Ochotników - szeregowych z pośród roczników 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892 i roczn. 1902 (urodzonych po dniu 30 czerwca), którzy zostali wcieleni do oddziałów zapasowych, zakładów wojsk. i t. p. a podległych obecnie M. S. Wojsk. względnie D. O. G.
2. Ochotników - szeregowych, znajdujących się w dniu wydania rozkazu na terenach D. O. G. i podległych mu, którzy należą do starszych roczników, licząc od rocznika 1884, 1883 i t. d. w górę.

W szeregach mogą pozostać ci ochotnicy z pośród wymienionych, którzy zgłoszą chęć pozostania stałego w wojsku w charakterze ochotników, jednakże nie przekroczą 42 roku życia.

Rozkaz powyższy nie dotyczy wogóle oficerów-ochotników.

Wykonanie rozkazu odnośnie do bezterminowego urlopowania ochotników, znajdujących się w oddziałach zapasowych i t. p., podległych M. S. Wojsk. przeprowadzą odnośnie Dowództwa Okręgów Generalnych.

O tem Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia podwładne władze i urzędy.

Warszawa, dnia 15 października 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 13/A/20

w przedmiocie

udzielenia pracownikom państwowym zwrotnego zasiłku.

Panu Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Panom Prezesom sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Krakowie i Lwowie, Panom Prezesom sądów okręgowych i Dyrektorom okręgowych dyrekcji więziennych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego, Panu Prezesowi Komisji Kodyfikacyjnej w Warszawie i Panu Prezesowi sądu okręgowego w Cieszynie.

Udziela się do wiadomości i niezwłocznego wykonania ze szczególnem zwróceniem uwagi na ustęp okólnika Ministerstwa Skarbu, zalecający by pracownicy z prawa do otrzymania zasiłku zwrotnego korzystali we własnym interesie tylko w razie nieodzownej konieczności, zwłaszcza, jeżeli mają placę obciążoną już poprzedniemi zaliczkami.

Zaznacza się przytem, że urzędnicy i funkcjonarjusze niżsi, ubiegający się o zasiłek zwrotny, winni w tym celu zwracać się do władz asygnujących, dla oszczędności papieru, z podaniami zbiorowemi.

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa, dn. 20 października 1920 r.

Dep. budż.

L. 69672/20.

Do

Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa, Biura Sejmu Ustawodawczego, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Urzędu Ziemińskiego i Generalnego Delegata Rządu we Lwowie.

Rada Ministrów uchwałą z dn. 15 października 1920 r. postanowiła, że proszącym o to pracownikom państwowym może być przyznany zasiłek zwrotny w następującym wymiarze według grup rodzinnych w rozumieniu ustaw o uposażeniu funkcjonarjuszy państwowych z dn. 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Rzeczp. P. № 65, a mianowicie:

i)	pracownikom samotnym	w wysokości Mk. 3.000
ii)	„ utrzymującym małą rodzinę „ „	3.300
iii)	„ „ średnią „ „	3.600
iv)	„ „ dużą „ „	4.000

i że zasiłek ten ma być zwrócony w ratach miesięcznych począwszy od 1 kwietnia 1921 r.

Ministerstwo Skarbu uprasza o przestrzeganie następujących zasad przy wykonywaniu powyższej uchwały:

1) Prawo do otrzymania zasiłku zwrotnego przysługuje wszystkim urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym, którzy wstąpili na służbę państwową najpóźniej dnia 1 lipca 1920 r., z wy-

jątkiem pracowników kontraktowych, sezonowych, młodocianych do lat 18, oraz pracowników, którym już wypowiedziano stosunek służbowy, lub uwzględniono podanie o zwolnienie ze służby.

2) Zasiłek zwrotny może być przyznany przez Władzę przyznającą i asygnującą uposażenie w formie zaliczki na płacę bez względu na obciążenie płacy poprzednimi zaliczkami.

3) Spłata zasiłku zwrotnego ma być rozłożona na 6 równych rat miesięcznych, z których pierwsza będzie płatną w d. 1 kwietnia 1921 r. przez potrącenie z uposażenia służbowego.

4) O ile ewent. przewidziany w budżecie osobny kredyt na zaliczki na płacę został już wyczerpany, może być wysokość tego kredytu przekroczona o sumę, udzielonych na podstawie powyższej uchwały Rady Ministrów, zasiłków zwrotnych.

Przyznanie zasiłku zwrotnego ma na celu przyjęcie z pomocą pracownikom państwowym przez danie im możliwości poczynienia koniecznych zakupów na zimę, należałoby jednak zwrócić uwagę pracowników, by z prawa do otrzymania zasiłku zwrotnego korzystali we własnym interesie tylko w razie nieodzownej konieczności, zwłaszcza, jeżeli mają płacę obciążoną już poprzednimi zaliczkami.

Ministerstwo Skarbu zauważa przytem, że większość pracowników państwowych nie otrzymała dotychczas należnego dodatku za wysługę lat, który niejednokrotnie wyniesie znaczniejszą sumę za czas ubiegły i będzie stanowił wydatną pomoc dla wielu pracowników, wobec czego byłoby bardzo pożądanem przyspieszenie prac Komisji Weryfikacyjnych, oraz jaknajrychlejsze asygnowanie dodatku za wysługę lat.

Powyższe zarządzenie w sprawie wypłaty zasiłku zwrotnego nie wpływa w niczem na zmianę wydanych dotychczas zarządzeń w przedmiocie zwrotu należności ewakuacyjnych.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*

Warszawa, dn. 21 października 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE 14/S/20

w przedmiocie

bezterminowego urlopowania wszystkich szeregowych-ochotników poza rocznikami 1896, 1897, 1898, 1899 1900 i 1901.

Ministerstwu Spraw Wojskowych (Oddział I Sztabu Sekcja Pobor. i Uzupełnień) oznajmiło pismem z dnia 14 października 1920 r. L. 2700/1032/I. taj., iż w związku z sytuacją na froncie M. S. Wojsk. poleca bezterminowo bez prawa do poboru (żołdu, gaży), zarówno z formacji frontowych, podległych Naczelnemu Dowództwu, jak i oddziałów zapasowych, zakładów wojsk. i tp. podległych obecnie M. S. Wojsk. urlopować, wszystkich szeregowych-ochotników poza rocznikami 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901. Zwolnienie tych ochotników ma być przeprowadzone do dn. 15/XI b. r.

Rozkaz powyższy bezterminowego urlopowania należy stosować do wszystkich formacji na froncie i w Kraju z wyjątkiem formacji frontowych: kawalerji, saperów, wojsk łączności, kolejowych, samochodowych, żandarmerji polowej oraz wojskowej, które stosują bezterminowe urlopowanie jedynie tylko względem akademików.

Oдноsne rozkazy dotyczące kawalerji, formacji saperów wojsk łączności, kolejowych, samochodowych i żandarmerji wydane zostaną osobno.

Wykonanie rozkazu w formacjach podległych Nacz. Dow. przeprowadzą Dowództwa Dywizji Armji, wzgl. Nacz. Dow., a w formacjach podległych M. S. Wojsk. — одноsne DOGeny, wzgl. MSWojsk.

O tem Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia podwładne władze i urzędy.

Warszawa, dnia 22 października 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 15/S/20.

w przedmiocie

niewłócznego bezterminowego urlopowania poborowych rocznika 1893 i 1894 niewcielonych, jak i tych, którzy zostali już wcieleni do oddziałów zapasowych, znajdujących się na terenach D. O. G. i podległych mu.

Ministerstwo Spraw Wojskowych (Oddział I Sztabu Sekcja Pobor. i Uzupełnień) oznajmiło pismem z dn. 14 października 1920 r. L. dz. 2738 t. j. 1042/20/I, iż poleciło niezwłocznie bezterminowo i bez prawa do należyłości pieniężnych i materialnych (żołdu i t. d.) urlopować:

Poborowych rocznika 1893 i 1894 powołanych do szeregów na podstawie rozkazów M. S. Wojsk. (S. P. i U.) liczb. 39866/5423/20/I z dn. 24.VII i L. dz. 1927/730/20/I z dnia 8.VIII b. r. zarówno niewcielonych, jak i tych, którzy zostali już wcieleni do oddziałów zapasowych, znajdujących się na terenach D. O. G. i podległych mu.

Z liczby poborowych wyżej wymienionych roczników (1893 i 1894) pozostają w szeregach tylko ci, którzy już odeszli na front oraz ci, którzy zgłoszą chęć pozostania nadal w wojsku w charakterze ochotników.

O tem Ministerstwo zawiadamia podwładne władze i urzędy одноsnie do okólnika № 293 z dnia 4 sierpnia 1920 r. № 25206/20.

Warszawa, dn. 20 października 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 17/A/20

w przedmiocie

wpisowego za dzieci niezamożnych pracowników państwowych.

Panom Prezesom i Prokuratorom wszystkich sądów tudzież Dyrektorom okręgowych dyrekcji więziennych, Panu Prezesowi Komisji Kodyfikacyjnej w Warszawie.

Ministerstwo udziela do wiadomości prosząc o jak najrychlejsze nadesłanie wykazu dzieci, uczęszczających do szkół prywatnych ze wskazaniem szkół i klas.

W Y C I A G

z protokołu 81-go posiedzenia Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej, odbytego dn. 27 września 1920 r.

Punkt 9. Rada Ministrów uchwaliła powiększenie kredytów zapomogowych, przewidzianych w preliminarzach poszczególnych Ministerstw celem umożliwienia pokrycia w I półroczu r. szk. 1920/1 części do najwyżej połowy wpisowego (czesnego) za dzieci niezamożnych pracowników państwowych oraz wojskowych zawodowych, które z braku miejsc w szkołach państwowych pobierają naukę w prywatnych szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Wykaz zapomóg udzielonych w I półroczu roku szkolnego 1920/1 ze wskazaniem szkół i klas, do których uczęszczają dzieci pracowników państwowych oraz wojskowych zawodowych, poszczególne Ministerstwa prześlą w jak najkrótszym czasie Ministerstwu Wyznań Rel. i Oświecenia Publ.

Jednocześnie zastrzega się, aby poszczególne Ministerstwa nie zakładały na koszt państwa ogólnokształcących średnich szkół prywatnych. Takie szkoły już istniejące, winny być przekazane Ministerstwu W. R. i O. P.

Warszawa, d. 25 października 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. Jan Morawski*

Z A W I A D O M I E N I A.

W okręgu apelacyjnym lwowskim ustanowieni:

I. Znawcami dla oceniania większych posiadłości rolnych:

dla okręgu sądu powiatowego w Szczercu:
Hijacynt Markiewicz dzierżawca folwarku w Polanie,
Paweł Supiński zarządca dóbr w Krasowie,
Emil Uromski zarządca lasów w Zagórzcu,

dla okręgu sądu powiatowego w Turce:
Marcin Berwid zarządca lasów w Ilniku,
Ulrych br. Künsberg zarządca dóbr w Boryni,

Hugo Mösler zarządca lasów w Bukowcu,
Stanisław Wołkowicki właściciel dóbr w Dydowie,
dla okręgu sądu powiatowego w Winnikach:
Tadeusz Podhorodyński zarządca folwarku w Biłce szlacheckiej
Tadeusz Siemasz dzierżawca dóbr w Barszczowicach.
dla okręgu sądu powiatowego w Winnikach:
Adolf Beinlich zarządca dóbr w Jaryczowie nowym,
Zdzisław Ładominski właściciel dóbr w Markowcach dla oceniania większych posiadłości rolnych w okręgu sądu powiatowego w Tyśmienicy.

II. Znawcą dla oceniania realności przemysłu górniczego.

Paweł Setkowicz inżynier we Lwowie ul. Hetmańska L. 22 dla oceniania realności przemysłu górniczego w okręgu sądu powiatowego w Dobromilu.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministra Sprawiedliwości:

№ 97 z dn. 15 października 1920 r.:

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1920 r. o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkowych za kierownictwo dla urzędników państwowych (poz. 638).

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do ustaw z dn. 18 marca 1920 r. i z dn. 14 lipca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych na terenie b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (poz. 640).

№ 99 z dn. 26 października 1920 r.:

Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, względnie trzylecia, za studja wyższe i dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych (poz. 659).

ADWOKATURA.

**ZMIANY ZASZŁE W ADWOKATURZE W OKRĘGU WARSZAWSKIEJ
IZBY ADWOKACKIEJ.**

Wpisani zostali na listę adwokatów w Warszawie:

Jan Hebdziński, Sewerynow 5b,
Henryk-Apolinary Karnecki, Plac Saski 5,
Jakób Kröll, Marszałkowska 81a,
Stanisław Zieliński, Nowogrodzka 46,

Jan-Tadeusz Nejmark, Grójecka 9,
 Józef Bojasiński, Emilji Plater 32,
 Wacław Ciechowski, Marszałkowska 12,
 Stanisław vel Salomon Celt, Smolna 14,
 Eugenjusz Śmiarowski, Smolna 14,
 Rudolf Langrod, Miodowa 5,
 Karol Mandel, Graniczna 14,
 Kazimierz Sterling, Smolna 11,
 Adolf Jagowd, Bracka 6,
 Filip Maj, Jerozolimska 72,
 Jan Urbanowski, Solna 16,
 Józef Charkiewicz, Marszałkowska 66,
 Kazimierz Lipiec, Sienna 29,
 Teodor Halpern, Nowolipie 3,
 Bolesław Rosenstadt, Chłodna 4,
 Konstanty Podolski, Służewska 4,
 Jan Dąbrowski, Koszykowa 11,
 Ludwik Ptaszyński, Nowowiejska 18,
 Anatol Radliński, Kredytowa 10,
 Stanisław Szurlej, Hortensja 6,
 Leon Grądzki, Pańska 13a,
 Henryk Drzewiecki, Chmielna 43,
 Leon Czeszer, Jerozolimska 63,
 Tadeusz Michalski, Mazowiecka 3,
 Henryk Marjański, Hotel Bristol 322,
 Bronisław Wiślicki, Mokotowska 8,
 Wacław Łabecki, Ś-to Krzyska 20,
 Karol Wellisch, Nowogrodzka 6,
 Kazimierz Szamborski, Miodowa 12,
 Franciszek Kamieński, Połna 64,
 Lucjan Altberg, Wilcza 16,
 Józef Jerich, Jerozolimska 45,
 Adolf Szczygielski, Bagatela 13,
 Bronisław Herbst, Śniadeckich 11,
 Czesław Żyliński, Ordynacka 7,
 Władysław Zawadzki, Długa 25,
 Jan Stefański, Służewska 5,
 Jerzy Rotwand, Kredytowa 3,
 Edward Botner, Elekoralna 28,
 Eugenjusz Poppoff, Koszykowa 11,
 Jan Wąsowicz, Ogrodowa 32,
 Józef Roslanowski, Krucza 8,
 Henryk Bachner, Miodowa 5,
 Jan-Jakób Przeworski, Foksał 15,
 Maksymiljan-Apolinary Hartglas, Leszno 48,
 Ignacy Krzymuski, Nowosenatorska 10,
 Leon-Jan Łukaszewicz, Widok 3,
 Stanisław Unger, Marszałkowska 116,
 Karol Mażewski, Oboźna 11,
 Ludwik Honigwill, Graniczna 14,
 Edmund Drzewiecki, Nowowiejska 23,
 Mieczysław Zbikowski, Prosta 6.

Zmienili adresy:

Józef Bloch przeprowadził się z Jerozolimskiej 53 na Foksał 16,
 Tadeusz Chromiński przeprowadził się z Kredytowej 8 na Piękną 11b,
 Juljan Mikulski przeprowadził się z Zielnej 11 na Służewską 5,
 Antoni Pilecki przeprowadził się z Wielkiej 33 na Śniadeckich 4,
 Bronisław Zdanowicz przeprowadził się z Leszczyńskiej 5 na Mokotowską 73,
 Samuel Frejman przeprowadził się z Bagateli 19 na Bagatelę 13,
 Józef-Izydor Lewenberg przeprowadził się z Wilczej 29a na Widok 16,
 Wacław Dobrzyński do Białegostoku.

Zrezygnowali z adwokatury:

Leonard Bobiński, Ś-to Krzyska 30,
 Kazimierz Olszowski, Warecka 11.

Zmarli:

Jakób Kirsztrot, Widok 10,
 Stanisław Kon, Długa 23,
 Leon-Alojzy Rotwand, Ś-to Krzyska 17,
 Władysław-Ludwik Rytel, Długa 29.

Wpisani na listę aplikantów adwokackich:

Antoni Zabielski, Marszałkowska 51,
 Bolesława Rapoportowa, Ś-to Krzyska 30,
 Stanisław Samborski, Czackiego 8,
 Ludomir Szepkowski, Al. Jerozolimska 80.

Wykreśleni z listy aplikantów adwokackich:

Teodor Halpern, Nowolipie 3, wpisany na listę adwokatów,
 Kazimierz Lipiec, Sienna 29, wpisany na listę adwokatów,
 Marjan Laguna, Zielna 6,
 Władysław Proniewicz, Wilcza 32,
 Jerzy Rotwand, Kredytowa 3, wpisany na listę adwokatów,
 Jan Stefański, Służewska 5, wpisany na listę adwokatów.

W Lublinie.

Wpisani na listę adwokatów:

Stanisław Orłowski z siedzibą w Lublinie.

W Białymstoku.

Wpisani na listę adwokatów:

Wacław Dobrzyński z siedzibą w Białymstoku,
 Walery Reinhard z siedzibą w Białymstoku,
 Roman Różański z siedzibą w Białymstoku,
 Leon Gdański z siedzibą w Białymstoku.

W Płocku.

Wpisani na listę adwokatów:

Marek-Zygmunt Kozielski,
Kizimierz Mayzner,
Leon Forbert, ul. Tumska 10.

W Łodzi.

Wpisani na listę adwokatów:

Adolf Kon, Skwerowa 4,
Władysław Dickstein, Pusta 12.

Wpisani na listę aplikantów:

Edward Angerstein, Sienkiewicza 60.

W Siedlcach.

Wpisani na listę adwokatów:

Wacław Kęszycki.

W Tomaszowie Mazowieckim.

Wpisani na listę adwokatów:

Ludwik Frucht.

W Skierniewicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Leopold Wertheim.

W Kaliszu.

Przesiedlili się:

Franciszek Ciechański z Kalisza do Łowicza.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Adolf Weinberg z siedzibą w Dąbrowie,
„ Jakób Goldhammer z siedzibą w Krakowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Józef Kwapniewski, adwokat w Radomyślu Wielkim do Ropczyc z dniem 17 sierpnia 1920 r. sybystytutem ustanowiono Dr. Dawida Erba, w Radomyślu Wielkim,

Dr. Stanisław Adamski, adwokat w Krakowie — do Nowego Targu z dniem 1 lipca 1920 r., a substytutem ustanowiono Dr. Tadeusza Kwiecińskiego w Krakowie.

Przesiedlili się:

Dr. Bronisław Józef Miętus z Tuchowa do Myślenic;
„ Stanisław Adamski z Krakowa do Nowego Targu.

Zmarli:

Dr. Emanuel-Jarosław Jakubiczka, adwokat w Zakliczynie, substytutem ustanowiono Dr. Jakóba Janigę, adwokata w Tuchowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Stanisław Kmitkowski z siedzibą w Drohobyczu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Przesiedlili się:

Dr. Jan Kotula, adwokat w Sanoku zgłosił przesiedlenie się do Przemyśla.

SPROSTOWANIE.

W № 10 na stronie 210. pismo okólne w przedmiocie zakazu noszenia odznak wojskowych przez urzędników i funkcjonariuszów cywilnych winno być oznaczone: „№ 11/A/20”, zaś na stronie 211 pismo okólne w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju na terenie b. Kongresówki winno być oznaczone: „№ 12/S/20”.

PISMO OKÓLNE № 18/A/20

w przedmiocie

wykazania sum kredytu niezbędnego na wydatki osobowe w 1921 r.

Do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Lwowie i Krakowie, Panów Prezesów sądów okręgowych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego i Pana Prezesa Komisji Kodyfikacyjnej w Warszawie.

Ponieważ w myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 20 października 1920 r. № 69713/20 preliminarz na rok 1921 powinien być przedłożony Sejmowi bezwarunkowo przed końcem roku 1920, wobec czego odnośne wnioski budżetowe muszą być wniesione w czasie jak najkrótszym, Ministerstwo Sprawiedliwości uprasza Panów Prezesów aby najdalej do 25 listopada b. r. wykazali sumy kredytu niezbędnego na wydatki osobowe w roku 1921, mianowicie oddzielnie dla:

- sędziów, prokuratorów, aplikantów, zawodowców sędziów pokoju nieprawników i niezawodowców sędziów pokoju,
- urzędników etatowych,
- funkcjonariuszów niższych etatowych (woźnych sądowych, woźnych biurowych i starszych gońców etatowych, w Małopolsce także dozorców więziennych),
- funkcjonariuszów prowizorycznych i kontraktowych (wszystkich innych funkcjonariuszów nie zaliczonych do żadnej z grup wymienionych pod A, B i C).

Obliczenie kredytu dla grup A, B i C należy sporządzić imiennie ściśle według załączonego szematu, wykazując także nieobsadzone stanowiska pod osobnym numerem kolejnym jako „vacat“ i preliminując odpowiednie uposażenie, przyczem należy nazwiska poszczególnych funkcjonariuszów umieszczać w odstępach 2 centymetrów jedno pod drugim, nadto dla każdej grupy sędziowskiej i grupy każdego stopnia służbowego względnie stopnia płacy pozostawić kilka wierszy wolnych — celem notowania zmian późniejszych.

W razie ewentualnych trudności co do ścisłego obliczenia uposażenia wobec nieukończonych prac komisji weryfikacyjnych należy powyższe wykazy sporządzić z możliwie dokładnym przybliżeniem i bezwarunkowo przedłożyć w wyżej przepisany terminie, a o ewentualnych zmianach względnie sprostowaniach niezwłocznie Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamiać.

Celem obliczenia kredytu dla funkcjonariuszów kontraktowych, zatrudnionych w sądach na terenie b. zaboru rosyjskiego, należy dołączyć odpisy wykazów, o których mowa w okólniku Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 14 października 1920 r. № 307/A/20 (№ 10 Dz. Urzędowego), zaś celem ustalenia potrzebnego kredytu dla pomocniczych woźnych, pomocniczych dozorców więzi, posłańców sądowych i pomocników kancelaryjnych, oraz kontraktowych referentów prokuratorskich i funkcjonariuszów prokuratury przy sądach Małopolski zechcą Panowie Prezesi Sądów Apelacyjnych we Lwowie i Krakowie przedłożyć stosowne obliczenie miesięcznego uposażenia, przy wykazaniu ilości osób w poszczególnych sądach, stanowiska służbowego oraz zasad, na których obliczenie uposażenia oparto.

Warszawa, dnia 27 października 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Dr. Jan Morawski

Wykaz sędziów, prokuratorów, zawodowców sędziów pokoju nieprawników, aplikantów egzaminowanych i nieegzaminowanych, oraz niezawodowców sędziów pokoju, ze wskazaniem wymiaru uposażenia.

№ kolejny	Grupa	NAZWISKO I IMIĘ oraz stanowisko służbowe	Miejsco- wość	Klasa miejscowości	Grupa rodzinna	Lata służby zaliczone z dniem 1/1 1921		Placa zasadnicza wraz z dodatkami staroszeństwa	Dodatek drożyzniany	Dodatek za kiełownictwo	Uposażenie miesięczne	*) Art. 22 ustawy z 13 lipca 1920 № 65 dz. ust. poz. 436.
						lat	m.					
1	II	N. N. prezes sądu okręgowego	Suwałki	III	średnia	5	8	3 900	4 800	2 175		
U W A G I												

Wykaz urzędników etatowych, oraz służby niższej etatowej, ze wskazaniem wymiaru uposażenia.

№ kolejny	Stopień służbowy wzgl. stopień płacy	N. N. kancelista sądu pokoju miejskiego	Sejny	Klasa miejscowości	Grupa rodzinna	Lata służby zaliczone z dniem 1/1 1921		Placa zasadnicza	Dodatek za wyśleżenie lat	Dodatek drożyzniany	a) Nadzwyczajny dodatek sądowy	b) Dodatek wyśleżeniowy	U W A G I
						lat	m.						
65	XI		duża	V	duża	10	—	600	150	2 424	a)	100	
**) Art. 19 ust. z 13 lipca 1920 № 65 dz. ust. poz. 429. a) Rozporządzenie Rady Ministrów z 5/VIII 1920 Monitor № 186. b) Pismo okólnie Ministerstwa Sprawiedl. z 1/IX 1920 № 26901/20.													

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

№ 11374 — P.

Cena mk. 3 fen. 20.